

A Fővárosi Törvényszék a dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (1136 Budapest, Tátra utca 15/b.) által képviselt **Freedom Média PR és Kommunikációs Nonprofit Kft.** (7621 Pécs, Felsőmalom utca 20.) felperesnek a dr. Nacsa Mónika kamarai jogtanácsos által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.) alperes ellen versenyügyben tett közigazgatási cselekmény megtámadása iránt indított közigazgatási perében, – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Törvényszék megállapítja, hogy a felperes által keresettel támadott B/961-11/2018. számú hatósági bizonyítvány ellen a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény általános szabályai szerinti közigazgatási per lefolytatásának van helye.

A végzés ellen a közléstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Kúriához címzetten, a Fővárosi Törvényszéknél kell jogi képviselő útján az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint előterjeszteni.

I n d o k o l á s

Az alperes 2018. december 6. napján B/961-11/2018. számon hatósági bizonyítványt bocsátott ki a Közép-Európai Sajtó és Média Alapítvány (a továbbiakban: bejelentő) által benyújtott, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 43/J. § (1) bekezdése szerinti összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárásban. A bejelentő bejelentésére igazolta, hogy az Opus Press Zrt., az Echo Hungária TV Televíziós, Kommunikációs és Szolgáltató Zrt., a New Wave Media Group Kft. és a Magyar Idők Kiadó Kft. feletti irányítástervezésével megvalósuló összefonódás tárgyában a Tpv. 43/N. § (1) bekezdés b) pontja alapján hatáskörének hiánya miatt a törvény 67. § (4) bekezdése szerint vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény nem áll fenn. Utalt arra, hogy döntéséhez az eljáró versenytanács egyetértésének beszerzése megtörtént

A felperes keresetet terjesztett elő a hatósági bizonyítvány bírósági felülvizsgálata iránt. Érvelése szerint az alperes döntése határozatnak tekintendő; azt az alperes a Tpv. 43/J. § (1) bekezdése szerinti összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárásban adta ki, és azt állapította meg, hogy a hatáskörének hiánya miatt az összefonódás-bejelentés alapján a Tpv. 67. § (4) bekezdése szerinti vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény nem állt fenn. A hatósági bizonyítvány elrendelésével az alperes érdemben döntött az összefonódás jogszerűségéről, annak ellenére, hogy a bizonyítvány kiállításának jogalapját hatásköre hiányában jelölte meg. Hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 80. § (1) bekezdésére és 94. § (2) bekezdésére. Az alperes lényegében joghatással bíró döntést hozott, egy olyan okiratot állított ki, amely szerint nincs akadálya az ügylet végrehajtásának. Aktusa tartalmilag megfelel annak, mintha megvizsgálta volna az összefonódás jogi feltételeit. A hatósági bizonyítvány nem tényt állapított meg, hanem a tények megállapítása nélkül egy jogértelmezés eredményét rögzíti, vagyis azt, hogy az alperesnek nincs hatásköre eljárni az ügyben. Azzal, hogy az alperes lényegében arról döntött, hogy az ügylet nem tartozik a Tpv. 43/J. § szerinti eljárás tárgyi hatálya alá, az alperes elhárította az összefonódás feltételeinek érdemi vizsgálatát, és az alperes hatáskör hiányára vonatkozó hivatkozása ténylegesen az összefonódás érdemi lehetővé tételét eredményezte.

Az alperes szerint a hatósági bizonyítvány tartalmát tekintve nem eljárást megszüntető hatósági döntés, hanem a fúziókontrollra irányuló bejelentéses eljárások *sui generis* közigazgatási aktusa. A bejelentéses eljárás végén kiadott hatósági bizonyítványok okszerű következménye az, hogy a bejelentett tranzakció végrehajtható, az ügyfelek részére az alperes ebből az okból bocsátja ki azt. Az összefonódások bejelentésének elintézésében a hatósági bizonyítvány hatékony eszköz, mert hozzájárul az ügyféligenyek gyors elintézéséhez. Az alperes álláspontja szerint a bejelentés visszautasításának feltételei nem álltak fenn, versenyfelügyeleti eljárás pedig nem indult, így azt

megszüntetni sem lehetett. Az alperes jogszerű döntése ezért csak a hatósági bizonyítvány kibocsátása lehetett.

A Kp. 4. § (6) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység felek általi megjelölése a bíróságot nem köti. A bíróság hivatalból annak tartalma szerint veszi figyelembe a közigazgatási tevékenységet, és a megfelelő eljárásban bírálja el.

A Kp. 45. § (2) bekezdése szerint a bíróság a téves formában megvalósított közigazgatási tevékenységet a tartalmának megfelelő eljárási rendben bírálja el, amiről végzést hoz. A végzés ellen fellebbezésnek van helye.

A törvényszék megállapította, hogy a felek között vita van a támadott közigazgatási tevékenység természete és tartalma megítélésében, illetve ennek jogkövetkezményeiben. A Kp. 4. § (6) bekezdése és a 45. § (2) bekezdése együttes értelmezése alapján a Kp. célja – a perkoncentráció elvének megfelelően – hogy már a közigazgatási peres eljárás kezdetén a bíróság a közigazgatási tevékenység formáját és tartalmát vizsgálja, ebben a kérdésben állást foglaljon, valamint erről fellebbezéssel támadható végzést hozzon. E rendelkezések célja, hogy a közigazgatási tevékenység formai és tartalmi minőségében a bíróság állást foglaljon, azt elkerülve, hogy ezen okból kerüljön sor megismételt eljárások lefolytatására. A fellebbezhető végzés kibocsátásával a bíróság biztosítja a felek számára, hogy e kérdésben az eljárás kezdetén külön jogerős döntés szülessen. A törvényszék rámutat arra is, hogy ennek - adott esetben - azért is lehet jelentősége, mert a Kp. - ellentétben a régi Pp. korábbi rendelkezéseivel - különböző eljárási szabályoknak engedelmessé közigazgatási peres eljárásokat szabályoz. Így a közigazgatási tevékenység minősítése egyben a megfelelő eljárási rendre is befolyással van.

A Tpv. 43/N. § (1) bekezdése szerint az összefonódás-bejelentés beérkezését - ha a 43/M. § (1) bekezdése szerinti díj megfizetésére később kerül sor, ennek időpontját - követő naptól számított nyolc napon belül a vizsgáló a) a 67. § (4) bekezdése alapján elrendeli az összefonódás vizsgálatát, b) a 67. § (4) bekezdése szerint a vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény hiányában erről a tényről – az eljáró versenytanáccsal egyetértésben – hatósági bizonyítványt ad ki az összefonódást bejelentőnek, c) a 24. § (4) bekezdése szerinti összefonódás-vizsgálati küszöbérték nem teljesülése ellenére benyújtott összefonódás-bejelentést visszautasítja, vagy d) a nem a 28. § (1) bekezdése szerinti személytől származó vagy a 28. § (2) bekezdésében megjelölt időpontot megelőzően benyújtott összefonódás-bejelentést - az eljáró versenytanáccsal egyetértésben - visszautasítja; ebben az esetben a 43/M. § (1) bekezdése szerinti, már megfizetett díj felét vissza kell téríteni.

Az alperes által hivatkozott Tpv. 46. § (1) bekezdés szerint a versenyfelügyeleti eljárásra az e törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Ákr. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban akkor kell alkalmazni, ha azt e törvény kifejezetten előírja. A Tpv. 46. § (2) bekezdés i) pontja alapján a határozatra és végzésre, a döntés véglegességére, kijavítására és kiegészítésére vonatkozóan az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni a Tpv.-ben foglaltakkal összhangban. A Tpv. 43/K. § (1) bekezdése szerint az összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárás nem része a versenyfelügyeleti eljárásnak. Az összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárásban megfelelően alkalmazni kell a) a 45. §-t, a 48. § (2) bekezdését, a 49–51. §-t, az 53. § (1) bekezdését, az 53/A. §-t, az 53/B. §-t, az 54. §-t, az 55/A. §-t, az 55/C. §-t, az 55/D. §-t, az 59. §-t, a 62/A. § (2), (5) és (6) bekezdését, a 64. §-t, továbbá b) - az e törvényben foglalt eltérésekkel - az Ákr.-nek a képviselő általános szabályaira, a meghatalmazásra, a döntés közlésének általános szabályaira - nem ideértve a döntés szóban történő közlését -, a kézbesítésre, a kézbesítési meghatalmazottra, a döntés kijavítására, kiegészítésére, valamint a hatósági bizonyítványra vonatkozó rendelkezéseit azzal, hogy e rendelkezések alkalmazásában ügyfél alatt az 52. § a) pont a) alpontjában megjelölt vállalkozásokat kell érteni.

A Kp. 4. § (4) bekezdés b) pontja szerint ha törvény eltérően nem rendelkezik, nincs helye közigazgatási jogvitának önállóan valamely közigazgatási cselekmény megvalósítását szolgáló járulékos közigazgatási cselekmény jogszerűségére vonatkozóan.

A törvényszék megállapította, hogy a Tpvt. rendelkezéseit is alapul véve az alperes nem járulékos közigazgatási cselekményt bocsátott ki. A hatósági bizonyítvány már nem szolgálja további közigazgatási cselekmény megvalósítását, a közigazgatási jogviszonyt az alperes lezárta.

A törvényszék azt is megállapította, hogy az alperes a Tpvt. alapján hatósági bizonyítvány elnevezésű aktussal zárta le a közigazgatási jogviszonyt. Maga az alperes is úgy érvelt, hogy ez a cselekményt egy különös, sui generis közigazgatási aktus. A törvényszék a per jelen szakaszában abban a kérdésben nem foglalhatott állást, hogy a Tpvt. által felajánlott lehetőségek közül az alperes jogszerűen választotta-e a hatósági bizonyítványt. Jelen végzésben a törvényszék csak arra tehetett megállapítást, hogy a Tpvt. alapján erre jogszabályi felhatalmazása volt. A hatósági bizonyítvány önálló közigazgatási aktus, de mind a közigazgatási jogelmélet, mind a Tpvt. és az Ákr. - hídszabályokon keresztül - határozat jellegű közigazgatási cselekménynek tekinti. A törvényszék rámutat arra, hogy ezt erősíti immár az is, hogy szemben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályaival, az Ákr. 94. § (2) bekezdése egyértelművé tette, hogy a hatósági bizonyítvány határozat, és ennek megfelelően alakul vele szemben a jogorvoslati lehetőség. Figyelemmel arra, hogy a Tpvt. nem zárja ki, a Kp. alapján pedig kifejezetten nem minősül járulékos vagy más olyan cselekmények, amely esetében kizárt volna a bírói út, ezért a törvényszék megállapította, hogy a támadott közigazgatási cselekmény olyan egyedi döntés a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, amely ellen bírói útnak helye van, és amelyet a törvényszék az általános közigazgatási peres szabályok szerint bírál el.

Mindezek alapján a törvényszék a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Budapest, 2019. április 10.

dr. Ráczi Krisztina s.k.a tanács elnöke

dr. Barabás Gergely s.k.előadó bíró

dr. Tóth László s.k.bíró